

Veľvyslanec humanizmu 2020 – PhDr. Ivan Poljak

Medzi nami sú ľudia, ktorí tak akosi prirodzene patria medzi nás, že ich prítomnosť akosi automaticky akceptujeme a ani si nevieme predstaviť, že by s nami neboli. Napriek tomu, že nie vždy sú jednoznačne viditeľní, hlasní či dominantní. Naopak, skôr pôsobia ticho, zmierlivo, upokojujúco, tak akosi samozrejme. Ale vždy sa na nich dá spoľahnúť, vždy prídu s radou, názorom či konkrétnou pomocou. Takým je aj náš dnešný nositeľ čestného titulu Veľvyslanec humanizmu 2020, čestný predseda Spoločnosti Prometheus, PhDr. Ivan Poljak.

Historicky tretí predseda Spoločnosti Prometheus sa narodil v roku 1939 v Bratislave. So svojim rodným mestom spojil celý svoj život. Vysokoškolské štúdium v dynamických a intelektuálne veľmi podnetných a inšpiratívnych 60-tych rokoch minulého storočia v mnohom určilo jeho profesionálnu kariéru. Po vyštudovaní odboru Filozofia-história na Filozofickej fakulte Univerzity Komenského začal pracovať ako vedecký odborný pracovník na Oddelení psychológie a sociológie Československého ústavu práce a sociálnych vecí v Bratislave.

Od roku 1972 sa Ivan Poljak dostáva k oblasti, ktorá bola jeho srdcovou záležitosťou. Začal pracovať v kultúre, na bratislavských pracoviskách Matice Slovenskej. Na odbore pre zahraničných Slovákov sa šestnásť rokov venoval sociálnym procesom vysťahovalectva a životu Slovákov vo svete. Publikoval príspevky v odborných časopisoch, predovšetkým v periodikách Slováci v zahraničí a Československý svet. V článkoch prezentoval málo známe skutočnosti o živote a aktivitách našich rodákov vo svete. Osobitne sa venoval obdobiu Druhej svetovej vojny: *„Naši rodáci si uvedomovali, že to nie je obyčajná“ vojna, ale že sa rozhoduje o charaktere a osude ľudskej civilizácie. Mnohí naši rodáci mimo svojej vlasti preukázali, že srdce a hlavu majú na správnom mieste. Podporovali humanistické hodnoty, antifašistický odboj. Nielen zbierali finančné prostriedky, ale aj bojovali na strane antifašistickej koalície: na strane španielskych interbrigadistov, či v radoch spojeneckých armád – Červenej, Americkej, Kanadskej či Britskej“.*

V rokoch 1980 do roku 1986 v rámci svojho pracovného zaradenia aktívne spolupracoval s Československým ústavom zahraničným a Československou spoločnosťou pre medzinárodné styky. Bol členom pracovného tímu pre prípravu projektu Stálej výstavy slovenského vysťahovalectva, v rámci ktorého sa uskutočnilo niekoľko dielčích výstav na

Slovensku, v Maďarsku a bývalej Juhoslávii. Skúsenosti výskumníka z oblasti najnovších dejín a múzejníctva využil ako kustód v Leninovom múzeu a od roku 1990 v Múzeu školstva a pedagogiky na Slovensku, kde pôsobil až do dôchodku.

PhDr. Ivan Poljak patrí k zakladajúcim členom Spoločnosti Prometheus. V priestoroch kinosály Pistoriho paláca, v tom čase sídla Múzea V. I. Lenina, sa niekoľko mesiacov začiatkom roka 1990 stretával prípravný výbor dobrovoľnej organizácie slobodomyselných občanov, ateistov. Ivan Poljak sa úplne prirodzene zaradil medzi nich. Na toto obdobie spomína: *„Bolo to v čase, keď niečo staré zanikalo a nové ešte nebolo, keď väčšina našich občanov s nádejou hľadala do budúcnosti. Splnili sa očakávania, ktoré sme vtedy mali? Práve vtedy sa skupina nadšencov, očakávajúcich aj nevdak verejnej mienky, rozhodla založiť občianske združenie pomenované po jednom zo slávnych hrdinov antickej literatúry Prometheus.“*

Celých doterajších tridsať rokov činnosti Spoločnosti Prometheus je spojených s nenápadnou, prirodzenou, ale veľmi sústavnou a metodickou činnosťou Dr. Poljaka. Stretávame sa s ním pri všetkých, bežných i rozhodujúcich, aktivitách spoločnosti. V rokoch 2003 až 2007 zastával funkciu jej predsedu. Práve počas jeho predsedníctva sa podarilo získať grant od amerických humanistov, vďaka ktorému sme začali vydávať v tlačenej podobe Časopis Prometheus – časopis pre občiansku spoločnosť a humanizmus. Časopis, ktorý ako hovorí *„dodnes naplňa úlohu pochodne Promethea, symbolu túžby človeka po poznaní.“*

Spoločnosť Prometheus — združenie svetských humanistov udeľuje PhDr. Ivanovi Poljakovi, zakladateľovi a historicky tretiemu predsedovi spoločnosti v súlade so Štatútom cien humanistov čestný titul Veľvyslanec humanizmu 2020 za celoživotný prínos k obhajobe humanizmu a humanistických hodnôt, za obetavú organizátorskú činnosť a aktivity pri formovaní a rozvoji humanistického hnutia na Slovensku.